

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה וילדיהם: יהושע וזוגתו דינה גוטמן, שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיזי אייזנברג

יהודי בבנגלדש

מר מקס כהן, הרב יוסי גרונר

מר מקס כהן:

בחודש אייר תנש"א (1991), פגעה סערה טרופית עזה בבנגלדש, אשר גרמה למותם של כמעט מאה וארבעים אלף בני אדם, והותירה עוד כעשרה מיליון אנשים ללא קורת גג. לפי התכנית, הייתי אמור לנסוע לבנגלדש לנסיעת עסקים זמן קצר אחר כך, ובעקבות המצב, לא ידעתי מה לעשות. בבוקרו של יום ראשון שבו הייתי אמור לצאת לדרך, שמעתי שיש עוד סופה שמאיימת לפגוע באותו אזור, באותו יום ממש. מיד התקשרתי לאחד מספקי הטקסטיל שעמם אני עובד שם, אך הוא הרגיע אותי ואמר לי שהסופה הזו צפויה לפגוע בחופים המרוחקים כמאה ושישים ק"מ מאותו אזור, וכי אין מה לדאוג כלל.

אני חייב להודות שאף על פי כן בהחלט דאגתי. התקשרתי למשרדו של הרבי כמה פעמים, אך לא הצלחתי לקבל מענה לשאלתי האם לנסוע לבנגלדש או לא. ישבתי בטיסה ממנצ'סטר ללונדון - שם הייתי צפוי לתפוס את טיסת ההמשך לבנגלדש - ושקלתי את המצב. לא הייתה לי ברכה מהרבי, וידעתי שבבית כולם דואגים לי מאוד. לאור זאת, עד שהגעתי ללונדון כבר גמלה בלבי ההחלטה שלא להמשיך הלאה בנסיעה.

מצאתי תא טלפון פנוי, והתקשרתי להורי אשתי כדי להרגיע אותם. היה זה באותה שיחה שחותני הודיע לי שזה עתה התקשר אליו גיסי, דוד - שלמד אז בישיבה במרכז חב"ד בניו יורק - והודיע שהרבי העניק לי ברכה לנסיעה. מיד לקחתי את המזוודות שלי, והלכתי להסדיר את הרישום לטיסה לבנגלדש. אחר כך התקשרתי לדוד, שחיכה בניו יורק כדי לספר לי את כל הפרטים.

מה שסיפר לי דוד, פשוט דהדים אותי לחלוטין. הוא אמר שהרבי חילק דולרים לצדקה, כהרגלו באותה תקופה מדי שבוע בימי ראשון בבוקר, ושהוא החליט להצטרף לתור כדי לבקש עבורי ברכה לנסיעה. וכך התנהלה השיחה ביניהם:

הרבי: "בנגלדש, אמרת? מאוד סוער שם עכשיו".

דוד: "האנשים שעמם הוא עומד בקשרי עסקים שם אומרים שהמצב לא כל כך נורא".

מקס בבנגלדש

הרבי: "שתהיה הנסיעה בהצלחה".

דוד: "אמן".

הרבי: "האם הוא נוסע באופן חוקי?"

דוד: "כן".

הרבי: "שיהיה לטובה. בקש ממנו למסור את הדולר הזה לאדם הנמצא שם, המעורב בפעילות של חב"ד".

באותו רגע שבו שמעתי זאת, כל הלחץ והדאגות שלי נעלמו כלא היו. כעת הייתה לי ברכה לנסיעה לבנגלדש, ולכן ידעתי שאין לי ממה לדאוג כלל. הרבי בירך אותי בנסיעה מוצלחת, והטיל עלי משימה למסור את הדולר ממנו למישהו אחר שם.

אבל אז התחלתי להרהר בדבר, "איך אמצא את אותו אדם? אני הרי הייתי כבר כמה פעמים קודם לכן בבנגלדש, ומעולם לא פגשתי שם עוד יהודי".

כאשר הגעתי, מיד התחלתי לשאול על כך - כל אדם שפגשתי, שאלתי האם ידוע לו על יהודי כלשהו בכל מקום שהוא במדינה. אך איש לא ידע או הכיר.

היה זה בלילה האחרון שלי בבנגלדש, בעיר צ'יטגונג.

«

מקס רצה לדעת האם וולטר הוא שליח. אמרתי לו, "הוא לא שליח באופן רשמי, אבל הוא בהחלט פועל בענייניו של הרבי בבנגלדש. הוא דואג לשמור את חיי היהדות עבור כמה משפחות יהודיות המתגוררות שם".

ואז סיפר לי מקס על הדולר שהרבי העניק עבור אותו "אדם בבנגלדש המעורב בפעילות של חב"ד". הוא ביקש לדעת: "האם אי פעם סיפרת לרבי על וולטר?"

ואני אמרתי, "למעשה כתבתי לרבי בנוגע אליו - רק פסקה קצרה, בדו"ח ששלחתי לפני שלוש שנים!"

זה היה מדהים שהרבי קרא כל דו"ח וכל פסקה, ושכל מה שהוא קרא נותר חקוק בזיכרונו!

למחרת בבוקר הגיעה למשרדי בריצה הגב' בלאנש יריס. היא הייתה אישה מאוד רגועה בדרך כלל, אבל היא התקשתה להכיל את ההתרגשות שלה. "וולטר התקשר אלי! הוא סיפר שהרבי הכיר במאמציו, בכל מה שהוא עושה בבנגלדש!"

אחר כך, כאשר חזר וולטר לשרלוט לקראת ראש השנה, גם הוא שיתף אותי בכל הסיפור. הוא סיפר לי שכמעט החליט שלא לנסוע לצ'יטגונג בגלל שלא רצה לגזול זמן מעבודתו. אבל הוא חש שהוא חייב לנסוע. הוא האמין שכל העניין תוזמן בידי ההשגחה הפרטית. אך מה שהיה הכי משמעותי בעיניו הייתה העובדה שהוא קיבל את הוקרה מטעם הרבי על מאמציו לטובת יהודי בנגלדש. דבר זה מילא אותו בתחושת סיפוק - לעשות משהו למען הקב"ה, ולזכות להכרה על כך מצדו של הרבי.

מקס כהן הוא איש עסקים ממוצ'סטר, אנגליה, העוסק שם בתחום המסחר בטקסטיל. הרב יוסי גרונר הוא שליח חב"ד בשרלוט. צפון קרוליינה. הם רואיינו שניהם בניו יורק, בחודש סיון תשע"ג (2013).

תודפת ומתפץ באה"ק ע"י צעירי אגודת חב"ד / המרכז לעזרי שליחות ט"ו 03-373-1777

לזכות הורינו היקרים הרב יעקב ומרת בתיה שיחיו מינסקי הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויובד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשמ"ח — לרגל יום ההולדת של אדמו"ר הרש"ב, חילק הרבי את קונטרס 'החלצו רנ"ט' של בעל יום ההולדת - לבנים מגיל 12, ולבנות מגיל 11. לכל אחד ואחת מהעוברים לקבל את הקונטרס איחל הרבי "א הצלחה דיקער לערנען" (בתרגום חופשי: לימוד מוצלח). הייתה זו הפעם הראשונה שבה נעמד הרבי לחלק קונטרס. כ' בחשוון

ההקדשות שלכם

מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים

ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל

כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

בדיוק חזרתי אל בית המלון שבו התאכסנתי - היה זה מלון אגרנד - ויצאתי מהמעלית בקומה השלישית. במסדרון עמדו שלושה אנשים שקועים בשיחה ערה, ואחד מהם היה אדם מבוגר, שניכר עליו ללא ספק כי הוא יהודי.

וולטר בבנגלדש

ניגשתי ישירות אל אותו אדם, ואמרתי, "אני מאוד מצטער על ההפרעה, אבל אני חייב לשאול אותך שאלה - האם אתה מכיר את הרבי מליובאוויטש?"

תשובתו הדהימה אותי לגמרי. הוא אמר, "האם אני מכיר את הרבי מליובאוויטש?! יוסי גרונר ואני מאוד קרובים!"

הוא התכוון לרב יוסי גרונר, שליח חב"ד בצפון קרוליינה. הוא אמר לי ששמו וולטר יריס, ושמהו כעשור שהוא נהג לנסוע לבנגלדש למטרות עסקים, אך במקור הוא משרלוט, בצפון קרוליינה, וכאשר הרב יוסי גרונר הגיע לראשונה לשרלוט, הם התיידדו - הוא ערך ליוסי היכרות עם אנשים נוספים בעיר, וסייע לו במגוון דרכים נוספות.

לי היה ברור שוולטר הוא האדם שאליו התכוון הרבי כאשר דיבר על מישהו בבנגלדש שמעורב בפעילות של חב"ד. לכן, נתתי לו דולר - שטר דולר משלי שהוצאתי מכיסי - ואמרתי לו, "מסור את הדולר הזה לצדקה, וברגע שיגיע לידי הדולר המקורי מידו של הרבי, אדאג שהוא יגיע אליך".

וולטר מאוד התרגש, שכן ברור היה לשנינו שפגישתנו האקראית הייתה מאוד מאוד מיוחדת. קשה לתפוס כיצד ידע הרבי שאנו עומדים להיפגש כך.

הרב יוסי גרונר משלים את המשכו של הסיפור:

הרב יוסי גרונר:

קיבלתי שיחת טלפון ממקס כהן בבנגלדש, ששאל אותי אם אני מכיר מישהו בשם וולטר יריס? "בוודאי שאני מכיר את וולטר", עניתי. "אנחנו מאוד מיוחדים, אבל למה אתה שואל?"

פריקט של

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018

784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213

© כל הזכויות שמורות 2015